

продукції; вживання заходів щодо розвитку оптової і роздрібною торгівлі органічними продуктами; створення спеціальних органів сертифікації і контролю якості; захисті інтересів вітчизняних виробників органічної продукції тощо.

Література:

1. Клітна М.Р., Брижань І.А. Стан і розвиток органічного виробництва та ринку органічної продукції в Україні / М.Р. Клітна, І.А. Брижань // Ефективна економіка. – № 10. – 2013 р. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua>

2. Органік в Україні. Режим доступу: <http://organic.com.ua/uk/homepage/2010-01-26-13-42-29>.

3. Федерация органічного руху в Україні // Режим доступу: <http://organic.com.ua/uk/homepage/2010-01-26-13-39-01>

АКТУАЛІЗАЦІЯ ІДЕЇ «СРОДНОЇ ПРАЦІ» Г. С. СКОВОРОДИ У СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

РОМАНОВА Р. Р.

*Харківський національний технічний університет
сізьського господарства імені Петра Василенка*

**Науковий керівник – к. н. із соц. комун.,
доцент Грабар Н.Г.**

Сучасний світ не можливо уявити без неймовірного різноманіття професій, що модернізуються, диференціюються та формуються у зв'язку з стійким еволюційним розвитком соціуму. Звідси не важко зрозуміти тих людей, які намагаються самовиразитись у будь-яких галузях праці, які не відповідають їх внутрішньому стану, моральним принципам та естетичним вподобанням. Вчені наголошують на необхідність формування нових ціннісних орієнтацій, ідеалів, світогляду молоді, яка буде жити й працювати у XXI ст. в Україні, – незалежній європейській державі. Нова культура покликана ґрунтуватися на такій ціннісній основі, як готовність допомогти людині пристосуватися до сучасних соціально-комунікаційних умов дійсності, активно включитися до них, при цьому, всебічно розвиваючи себе, свою суб'єктивність і позитивно впливаючи на суспільство. Це потребує актуалізації питання: як можна зробити правильний вибір не знехтувавши своїми вміннями та прагненнями?

Із циклу гуманітарних предметів нам даються життєві настанови на прикладах життєтворчості визначних особистостей. В першу чергу можна

звернутись до великих мислителів таких як Григорій Савич Сковорода. Проблему «сродної праці», тобто вибору професії за покликанням, він повсякчас висвітлював у своїх творах. Становище людини в суспільстві повинно визначатися не родоводом, багатством чи чинами, а «сродністю праці», під якою Г. Сковорода розумів природний нахил до праці, здатність виконувати ту, чи іншу роботу. Філософ вважав, що природна праця повинна супроводжувати людину все життя, але лише та праця, яка близька до душі. Якщо зробити вибір майбутньої професії всупереч цьому, то з цього не вийде нічого путнього як для себе, так і для держави в цілому. Прагнення зайняти не за здібностями місце в суспільстві або нестримне бажання збагатитися можуть призвести до соціального катаклізму, а також до загибелі багатьох державних утворень.

На його думку, людина народжується з певними, так би мовити, «запрограмованими» задатками (здібностями, нахилами) до того чи іншого виду діяльності. В процесі самопізнання вона відкриває в собі певні якості та, завдяки усвідомленню свого власного покликання, адекватно оцінює свої природні задатки й реалізує їх у відповідних формах діяльності.

Сковорода намагався донести до людей важливість пізнання самих себе, саме тому теорія пізнання займає провідне місце, бо з неї він виходив при вирішенні не лише суто філософських, гносеологічних проблем, але й будував на її основі систему своїх соціальних, суспільно-політичних, етичних, педагогічних поглядів. У центрі його пізнавальних пошуків – людина, яка є і об'єктом і суб'єктом пізнання [1, с. 223]. Тобто не можливо правильно обрати напрямок життєвого покликання, не заглибившись у свою власну сутність.

Осучаснення поняття «сродної праці» дає нам можливість заглибитись у суть цієї проблеми та знайти ряд правильних рішень, щодо відношення особистості до вибору свого місця у суспільстві та відповідного статусу. «Сродна праця» виступає способом творчого самовираження, самоствердження особистості у її буттєвій своєрідності та багатомірності, тим самим визначаючи смисложиттєві орієнтири людини [2, с. 19]. У своїх творах Григорій Савич підкреслював, що споріднена праця – це в першу чергу реалізація поклику особистості.

Проте вразливою стороною концепції «сродної праці» є факт задалегідь «передвизначених» сфер діяльності в суспільстві, адже найчастіше не «сродність», а соціальний статус людини зумовлює можливість вибору нею відповідної праці, навіть коли вона «несродна» для

неї. Адже представники вищих класів ніколи не займались селянською чи ремісничою справою і, навпаки, соціальні умови нижчих верств, якими б «сродностями» до інтелектуальної праці вони не були наділені, стояли на перешкоді їх просуванню вгору.

В листах до свого учня і друга М. Ковалинського Г. Сковорода писав, що розум людини ніколи не залишається бездіяльним, а завжди любить чимось займатися. Якщо він не буде мати доброго, то звернеться до поганого. Тому бажано як можна раніше давати йому те, над чим він міг би добре попрацювати, але дати йому слід і прекрасне та не занадто багато [3, с. 42].

Активна позиція за час навчання у ХНТУСГ ім. П. Василенка сприяє поглибленню знань, удосконаленню навичок та все більшому захопленню обраною професією. Адже, сучасний фахівець аграрної сфери своїм соціальним призначенням повинен сприяти оволодінню новими знаннями, яких сьогодні надзвичайно потребує наше суспільство.

Таким чином, варто зазначити, що ідея «сродної праці» як ніколи актуальна на сьогоднішній день, адже вона намагається пояснити деякі процеси суспільного поділу праці. Саме тому, кожному з нас для правильного вибору форми діяльності необхідно проаналізувати свої вміння та навички, звертаючи особливу увагу на свій внутрішній світ, моральні та духовні цінності і прагнення. Тож прислухаємось до порад Григорія Сковороди, щоб змінити себе та суспільство в цілому.

Література:

1. Махновець Л.Є. «Григорій Сковорода...». – К.: Наукова думка, 1972. – 254 с.
2. Мудрик А.М. Вибрані твори, – Київ. нац. ун-т ім. Т.Шевченка. – К., 2001.
3. Козубовська І.В. Формування особистості в педагогічній спадщині Г. Сковороди / І.В. Козубовська // Початкова шк. – 1996. – № 5. – С. 40–42.

TESLA – ЕЛЕКТРОМОБИЛЬ БУДУЩЕГО

СОЛОШЕНКО О. Ю.

*Харьковский национальный технический университет
сельского хозяйства имени Петра Василенко*

**Научный руководитель – ст. преподаватель
Фесенко А. М.**

Глобальная экологическая проблема признана одной из самых актуальных. Этот злободневный вопрос касается различных аспектов

сбалансированного использования природных ресурсов и предотвращения загрязнения окружающей среды. Это и сохранение запасов так необходимой человечеству пресной воды, (уже в 2025 году трети населения всего мира будет не хватать этого важного вещества, а к 2050 году количество людей достигнет семи миллиардов). Ежедневные газовые выхлопы отравляют атмосферу. За период промышленного развития по вине человека в атмосфере оказалось более 2 триллионов тонн CO₂. Одновременно произошло повышение кислотности воды Мирового океана на 30% [1]. На территории крупных городов, таких как Киев и Харьков, объём выбросов загрязняющих веществ от транспорта составляет около 90%, а вклад транспортного шума - 85-95% от общего уровня. Транспортные проблемы стали охватывать и малые и средние города, причина - в постоянном увеличении количества транспортных средств на улицах. Сейчас на 1000 жителей мегаполисов в среднем приходится 270 машин [3]. Чтобы противостоять изменениям в биосфере разрабатываются различные направления снижения вредного воздействия Homo Sapiens на природу. Одно из них – производство электромобилей, которые не требуют бензина, не вырабатывают выхлопные газы, бесшумны. Аналоги известных брендов королей авторынка, движущиеся на электротяге, пользуются возрастающим спросом у автолюбителей, а это значит будущее за электромобилями.

Первым и самым успешным серийно выпускаемым электрокаром стал автомобиль Tesla. Tesla революционный электромобиль, призванный полностью уничтожить двигатель внутреннего сгорания и привить человечеству желание передвигаться исключительно на экологически чистом транспорте. Этот автомобиль первый смог доказать, что электрический двигатель имеет огромное превосходство над бензиновым, который уже изжил себя. Автомобиль приводится в движение исключительно электромотором. В данный электрокар установлен современный литий-ионный аккумулятор, обеспечивающий энергией в 85 кВт-ч или 60 кВт-ч (зависит от комплектации) [3]. По данным Агентства по защите окружающей среды США (EPA) достаточно одной подзарядки батареи мощностью 85 кВт-ч для преодоления более 400 км, что является самым значимым показателем среди подобных автомобилей, представленных на специализированном рынке [2]. Для разгона до 100 км/час электрокару достаточно лишь 4,4 секунды. Батарея состоит из 16 блоков и располагается вдоль днища автомобиля, что дополнительно повышает торсионную жесткость